N. 90.

KURYER LITEWSKI

w WILNIE dnia 13. Listopada V. S. ROKU 1807.

S. PETERSBURG V. S. d. 1 Listopada. Imperator Jmć znayduiąc się w Surażu, gdy oglądał dywizyą 4, i znalazł połki oną składaiące w nayleypszym porządku, oświadczył naywyższe ukontentowanie Naczelnikom, korpusu, dywizyinemu, brygadnym, i Szefom, którzy przez swoią pracę i gorliwość dzieło uformowania półków przyśpieszyli. Równe ukontentowanie J. J. Mość oświadczył nazaiutrz d. 3 oglądaiąc w Połocku dywizyą 5, w Orszy d. 5 dywizyą 6, w Szkłowie d. 6 dywizye 7 i 8. Dystyngwuiący się w bitwach przeciw Turkom następuiący Officyerowie rangę wyższą otrzymali, Bykowski, Butkow. Nowicki, Wielicki, Patulin, Zabłocki, Bocheński, Zabroński, Kozłowski, Kruszelnicki, Długokński, Sanders, Koszman, Zinkowski, Wołkow, Urawski, Panow.

OSWIADCZENIE

Jm wyższy przywiązywał szacunek Jmperator Jmć do przyiaźni Króla W. Brytańnii, z tém większym żalem widzieć musiał, że ten Monarcha zupełnie od niey się oddala. Dwakroć Jmperator podniosł oręż za taką sprawę, w którey szło naybardziey o interes Angielski; domagał się nadaremnie, ażeby to Mocarstwo przyłożyło się do woyny, iak własne dobro onego wyciągało. Nie żądał, aby Angielskie woyska łączyły się z Rossyyskiemi, pragnoł żeby się tylko ni przyiacielską rozrywały. Dziwno mu było, że w sprawie własney Brytannia W. nieczynną iest z swoiey strony; lecz poglądaiąc oziemble na krwawy teatr woyny, która według iey chęci zapaloną została, potęgę zwraca na podbicie Buenos Ayres. Druga część woysk Angielskich, iak zdawało się, przeznaczona do rozrywania sił Francuzkich we Włoszech, nakoniec opuszcza Sycylią, gdzie się zgromadziła. Można było rozumieć, iż przeydzie do Neapolitańskich brzegów; lecz odebrano wiadomość, że się zatrudnia doświadczeniem, czyli nie podobna było zagarnąć Egipt.

To nayczuley dotkneło serce Jmperatora Jmci, iż widział Anglików uprzykrzonych pod danym iego handluiącym, przeciw wierze i wyraźnemu brzmieniu traktatów; a to w iakiey chwili? Oto! gdy Rossyanie krew swoią przelewali w chwalebnych bitwach, które przeciw armiom Jmperatora Jmci ściągnęły i zatrzymały całą potęgę Jmperatora Francuzkiego, z którym Anglicy woynę mieli, i dotąd maią. Gdy obydwa Monarchowie pokoy zawarli; Jmperator Jmć zapominaiąc na krzywdy odebrane od W. Brytańnii nie odstąpił chęci przysłużenia się oney; i połozywszy warunek w traktacie, iż przyimie na siebie pośrednictwo między Anglią i Francyą, pośrednictwo Jerzemu 3 ofiarował; i przestrzegł że to iedynie czyni, ażeby dla niego warunki otrzymał zyskownieysze. Lecz Angielscy Ministrowie podobno trzymaiący się wiernie układu maiącego zwolnić i zerwać węzeł przyiaźni Rossyą z Brytańnią W. łączący, pośrednictwo odrzucili.

Pokoy między Rossyą i Francyą zawarty miał zgotować powszechną spokoyność. Wtenczas Anglia nagle przebudza się z letargu poż...nego, którym dotąd uśpiona była, i pożogi ...we rozrzuca w Europie północney, maiące powtórnie zapalić i pastwę dawać woiennym pożarom, których Brytańnia W. nie chciała widzieć zgaszonych. Jey woyska i flotty ziawiły się na Duńskim brzegu, dla dokonania czynu gwałtownego, iakiemu historya w przykłady obfita nie pokazuie podobnego. Spokoyne i umiarkowane Mocarstwo, które długą i nie zachwianą mądrością zasłużyło sobie w Mocarstw gronie na powagę moralną, widzi się być naiechaném i zniszczoném, iak gdyby kleiło taiemny spisek, i przemyślało ruinę Anglików, a to iedynie dla usprawiedliwienia grabiezy zupełney i prędkiey.

Imperator Jmć obrażony w dostoyności swoiey, interessie poddaństwa, obowiązkach przyiętych względem dworów północnych, postępkiem gwałtownym który dopełniono na morzu Baltyckiém, które iest zamknięte morze, a spokoyność onego za wiedzą Anglików od czasu dawnego nawzaiem była zaręczona przez Mocarstwa nad brzegami położone; nie utaił nieukontentowania swego dworowi Londyńskiemu, i ostrzegł że na takie czyny być nieczułym nie może. Nie przewidział Imperator Jmć, że Brytańnia W. używaiąc pomyślnie swoiey potęgi, zagarnienia zdobyczy iuż bliżka, nową obelgę wyrządzi Królestwu Duńskiemu, do którey udziału Imperator miał należeć. Nowe propozycye podano, iedne od drugich podstępnieysze, które miały przywiązać do Anglii Danią podbitą, poniżoną, i niby chlubną z poniesioney klęski.

Mniey ieszcze przewidział Imperator, iż uczyniona iemu będzie ofiara gwarantowania tey podległości, a razem zaręczenia, że ten gwałt skutków Anglikom szkodliwych nie sprawi. Tak rozumiał Ambassador W. Brytańnii, że Ministrom Imperatorskim proponować moze, aby Monarcha Rossyiski przyioł na siebie pochwałę i obronę postępku, który sam głośno potępił. Imperator na taką odezwę dworu Londyńskiego dał uwagę iakiey warta była, i osądził że czas iest kres położyć umiarkowaniu swemu. Następca

tronu Duńskiego obdarzony charakterem energii pełnym i szlachetności, który z rąk Opatrzności wziął duszę wspaniałą równą dostoynemu iego stopniowi, doniosł Imperatorowi Jmci, że sprawiedliwie obrażony przypadkami w Coppenhadze zdarzonemi, nie potwierdził umowy zawartey w stolicy, i za niebyłą poczytał.

Teraz ieszcze doniosł Królewicz Jmperatorowi Jmci o podanych sobie nowych warunkach, które zamiast uspokoienia iego bardziey roziątrzały; ponieważ zmierzaią do tego, ażeby postępek Następcy tronu znaczyły piętnem upodlenia, którego nosić nigdy nie będzie. Jmperator Jmć przeięty zaufaniem, które w nim położył Królewicz, zastanawiaiąc się nad krzywdami, iakie sam poniosł od Anglików, zważywszy doyrzale obowiązki przyięte z Mocarstwami północnemi przez ś. p. Jmperatorową Katarzynę i ś. P. Jmperatora, postanowił one dopełnić.

Jmperator Jmć zrywa kommunikacye wszelkie z Anglią, odwoływa poselstwo swoie z Londynu, i nie chce mieć przy sobie posła Brytańnii W. Odtąd nie będzie związku żadnego między dwóma narodami. Jmperator Jmc oświadcza, że niszczy a to na zawsze umowę wszelką dawniey zawartą między Rossyą i Anglią, mianowicie zaś, która w r. 1801 5 VS. d. 17 NS. miesiąca czerwca podpisaną była. Ogłasza znowu zasady zbroyney oboiętności, pamiątkę mądrości Jmperatorowey Katarzyny i obowiązuie się od tego układu nie odstąpić nigdy. Wzywa Anglią, żeby zupełnie uczyniła zadość poddanym iego za żądane sprawiedliwie okręta i towary, poymane lub zatrzymane przeciw brzmieniu wyraźnemu traktatów, które pod iego nawet panowaniem zawarte były. Ostrzega Jmperator Jmć, że związki między Rossyą i Anglią nie będą przywrócone, dopóki ta nie uczyni zadość Duńczykom.

Spodziewa się Jmperator Jmć, ze Król W. Brytańnii nie tylko nie dozwoli, iak uczynił niedawno, Ministrom swoim rozrzucać nowe woyny nasiona; owszem słuchaiąc głosu serca czułego, zkłonić się zechce do zawarcia pokoiu z Jmperatorem Jmcią Francuzkim, przez co, że tak powiemy, bezcenne dobrodzieystwa pokoiu rozciągnione zostaną do całey ziemi. Gdy iuż Jmperator Jmć odbierze zupełne zadość uczynienie we wszystkich warunkach poprzedzaiących, a mianowicie względem pokoiu między Anglią i Francyą, bez którego żadna Europy cząstka obiecywać sobie nie może prawdziwey spokoyności; wtenczas Jmperator Jmć chętnie przywróci z Brytańnią W. przyiacielskie związki, które w nieukontentowaniu słusznem zostaiąc, nazbyt podobno długo zachował.

LISBONA d. 6 pazdziernika. Powiększa się trwoga i zamieszanie u nas; ustępuią z kraiu Anglicy, przedaiąc towary swoie naytaniey, 70 procentami niżey ceny zwyczayney; przecież i tak znaleść nie mogą kupuiących, gdyż posłowie Hiszpański i Francuzki przed wyiściem z stolicy oświadczyli, że wszelka własność u nieprzyiacioł nabyta od dnia ich wyiazdu iest zkonfiskowaną. Muszą więc Anglicy uprowadzać wszystko do oyczyzny; bogatsi ułatwiaiąc dzieło uboższym ziomkom złożyli kilka t. FS. na naięcie okrętów, których w takim pośpiechu i nacisku dostać trudno. Regent zawiesił opłatę wszelkich wexlów do 3 miesięcy. Aranjo z Ministeryum ustąpił; lud widząc wynoszących się do Anglii alboteż Brezylii zprzymierzenców i znacznieyszych obywatelów, rozpacza o sobie.

Nikt o kraiu obronie iuż nie myśli; zawodne z Londynu nadzieie; bo cożby nam przysłać mógł Jerzy 3? 10, 20, 30 naywięcey t. żołnierza swego; lecz cóż to iest przeciw armiom Hiszpańskim i Francuzkim, osobliwie gdy narod sam siebie ratować nie chce? Uzbroionych mamy 6 okrętów, kilka fregat, resztę flotty uzbraia Regent, i spodziewa się dzieło dokonać przed nadeyściem woysk Napoleona, ieśli te lub Hiszpańskie przed 2 miesiącami nie wtargną do Portugallii. Wynoszą się wszyscy do Brezylii; wątpią niektórzy o zachowaniu tey osady dla Regenta; sama przez się odporu nie da Hiszpanom od brzegów Platy mogącym przybyć; w posiłkach Angielskich nie wielka nadzieia, raz że dwór Londyński nie da podobno iakich trzeba, powtóre iż Brezylliczykowie brzydzą się ludźmi innego wyznania, i woleliby zapewne śmierć ponieść, niż nosić iarzmo Anglików. To naywięcey trapi dobrych obywatelów, że w gabinecie naszym zgody nie widzą; ani się oświadczył wyraźnie Regent za dworem Londyńskim, aniteż przeciwko Francyi; chciałby dogodzić obu stronom, lecz to niepodobna; musiemy wyraźnie zprzymierzyć się z Anglikami, w tym przypadku ginie narodu imie; albo z Francyą, i broń podnieść na dawnych przyiacioł; świeży przykład Coppenhagi nie iednego przeraża.

PARYZ d. 25 pazdziernika. Napoleon wkrótce podróż przedsiębierze ku brzegom nadmorskim; podróż Włoska i Niemiecka na inny czas odłożona; zdaie się że rząd nasz myśli szczerze zaczyna o wyprawie Angielskiey, która chociażby do skutku nie przyszła dla nieprzełamanych trudności, ten skutek przynaymniey sprawić może, iż nieprzyiaciel przestanie naieżdżać krainy odległe, a całą potęgę w domu trzymać będzie na własną obronę, iak czynić musiał w r. 1803, 1804, i 1805 do początku woyny Niemieckiey.

Champagny następca Ministra Talleyrand, departament zagranicznych interessów urządził nowym sposobem; rozdzielaiąc na 3 wydziały; do 1 należy korrespondencya Hiszpańska, Portugalska, Włoska, Rzymska, Neapolitańska, Turecka, Amerykańska; do 2 Rossyiska, Austryacka, Pruska, związku Reńskiego, Duńska, Szwedzka, Hollenderska, Szwaycarska, i w czasie następnym Angielska; do 3 wszystkie Konsulowstwa Francuzkie za granicą i dzieła handlowe. Hauterive stanu Konsyliarz, którego pisma polityczne Francuzom są znaiome, i powszechny szacunek zie-

dnały, pierwszy pomocnik oddalonego Talleyranda został Archiwistą interessów zagranicznych na mieyscu zmarłego Caillard; pierwszym zaś pomocnikiem nowego Ministra Roux został.

Słychać iż Marszałek Victor będzie z Berlina zprowadzony, i na mieyscu G. Junot przyimie kommendę naywyższą armii przeciw Portugalczykom zebraney, która nakoniec d. 18 z pod Bayonne ruszyła, uprzedzili Francuzów Hiszpani; skoro przyszła do Madritu wiadomość o zdarzonych odmianach na dworze Lisbońskim, przeważoney szali na stronę Angielską, i wyieżdzie posłów, natychmiast Król Katolicki rozkazał 30 t. żołnierzy swoich pośpieszać na granicę; garnizon stolicy, gwardye Królewskie do tey liczby należą.

Król Westfalski ieszcze do państw swoich nie wyiechał. Spodziewamy się rychło słyszeć o zaczętey woynie między Ameryką i Anglią. Wszystkie prowincye RPtę składaiące, gromady szczególne przesłały mocne pisma do Prezydenta Jefferson, że dłużey znosić nie chcą samowolnego postępowania panów Oceanu, i wszystko łożyć są gotowi na zachowanie udzielności narodowey; przydali ieszcze iż odtąd wyrzekają się na zawsze handlu wszelkiego, z Anglikami, używać ich produktów i towarów przestaną. kontentuiąc się kraiowemi, przez co z czasem ostatnie mogą być pomnożone i wydoskonalone.

LONDYN d. 20 październiką Półkownik Burr sprawę zakończył pomyślnie; Amerykańskie prawa dozwalały iemu z liczby podanych sędziów dwie trzecie części wybierać, resztę odrzucić według upodobania, np. z 24 16 osób; stało się iż między wybranemi nie był prawie żaden z nieprzyiacioł iego, więc mógł usprawiedliwić się nayłatwiey, iakoż dowiodł, że rozdwoić RPtę nigdy nie myślił, aniteż podbijać Nowy Orleans, i ztamtąd przechodzić do Hiszpańskich osad; na zarzut względem wiadomych związków z G. Miranda odpowiedział, że z tak podłym człowiekiem żadnych nigdy nie miał. Zatem przysięgli sędziowie ogłosili niewinnym Półkownika, i przeciwnikom odjęli przyczynę prześladowania iego. Już zaś G. Miranda nie w Portoricco bawi odzieniem niewolniczém pokryty, lecz w Trinitadzie u iednego z dzierżawców znacznieyszych miał przyiąć dozór nad pracuiącemi Murzynami.

Posłuiący u stanów Amerykańskich Erskine iest odwołany; ta wiadomość zatrwożyła handluiących; lecz wkrótce zaspokoili się kupcy czytaiąc rozkaz Królewski, który zabrania kommendantom flott Angielskich zatrzymywać i przetrząsać okręta wolenne tych Mocarstw ktore nie są w otwartey woynie z nami; ztąd wniosek łatwy, że Jerzy 3 nagania postępek Officyerów swoich z fregatą Chesapeack, i szczerze był nakłoniony do poiednania się z RPtą.

Smutne doniesienia przychodzą z Lisbony; woyska Francuzkie i Hiszpańskie nie wtargnęły ieszcze do kraiu, lecz w krótce maią wtargnąć; rząd nasz potrafił Regenta nakłonić, ieżeli nie do wyraźnego oświadczenia się za W. Brytanią, przynaymniey do takich postępków, które niepodobać się musiały koniecznie naszym nieprzyiaciołom. Ale na tém nie dość; daiąc Anglikom dowod stałey przyiaźni Portugalczykowie, żądali od nich wsparcia dzielnego, któreby mogło ich zasłonić od gniewu przeciwney strony. Podobno rząd nasz osądził, iż niepodobno iest dać odpor skuteczny goruiącey potędze, ponieważ woysk żadnych nie wysyła do Lisbony. Portugalczykowie zgubą zagrożeni, nie dziw że dziś w obrzydzeniu maią imie Angielskie. Kupcy nasi ubolewaią nad upadkiem handlu zyskownego; cała ich nadzieia w podobném do wykonania zaięciu Brezylii i Madery; win Portugalskich moc niezmierną starali się zprowadzić, które na kilkoletni wydatek dostarczaią.

Lecz to iest niczém, straszliwsza burza nadchodzi od północy; tu zagrożeni iesteśmy przerwaniem wszelkiey kommunikacyi po ustąpieniu flott naszych z Sundu, i ostatnią ruiną handlu kwitnącego na morzu Baltyckiém. Szczęście zdarzyło, żeśmy wcześnie opanowali Coppenhagę, ten przypadek uwalnia nas od boleźni widzenia wyprożnionych w Anglii cały morskich arsenałow; wszystkie swoim zbiorem napełnią Duńczycy na lat kilka, że lękać się nie trzeba o utrzymanie flott Królewskich; żagle same i liny ztamtąd spodziewane nie mogły być zabrane na 40 okrętach. Wszystkie woyska i flotty na zimę do oyczyzny powracaią; nie słychać żeby legion Hannowerski miał zostać na posiłek Szwedom. Pospólstwo Duńskie otwartą pała nienawiścią, ktorykolwiek z naszych żołnierzy oddalił się od swego korpusu, taiemnie zamordowany został. Nawet do Admirała Gambier gdy siadał na okręt strzelono; kula zamiast wodza maytka zabiła.

Lord Collingwood powraca teraz do Malty od brzegów Tureckich; radził iemu Lord Paget przeysć Dardanelle i szturmow ć Constantinopol; ale wódz tego nie uczynił dla przyczyn iemu wiadomych; poseł do stolicy nie przyięty; w iakim stanie są negocyacye nasze z Portą Ottomańską, taiemnica; rozboynicy Afrykańscy łączą się z Turkami. pierwszy Cesarz Marokański zapomniawszy na umowę niedawno zawartą rozkazał poddanym, ażeby dla garnizonu Angielskiego w Gibraltarze nie przedawali żywności. Canning, Percival, Castlereagh doradzce szczęśliwey wyprawy do Sundu, stracili szacunek u narodu Angielskiego; gotuią się do wytrzymania burzy straszliwey w Parlamencie, którego zwołanie do listopada odłożyli.

Jest pogłoska, że po zgromadzeniu się Lordowie Sidmouth i Wellesley wnidą do Ministeryum. Obywatele Canady w okolicach miasta Montréal postawili monument Nelsonowi; na wzgórku porosłym pięknemi drzewami, iest mieysce otwarte we środku; tam wznosi się kamienna kolumna 60 stop wysoka, na wierzchu którey stoi posąg bohatyra Angielskiego; na trzech bokach podstawy są wyobrażone trzy zawołane zwycięztwa, które odniosł Nelson, w Abukir,

Coppenhadze, Trafalgar; na boku czwartym wypisane słowa iego w ostatnich rozkazach do flotty umieszczone przed bitwą Trafalgar i Spodziewam się iż stara Anglia w dniu dzisieyszym radować się będzie z synów swoich.

Chociaż Amerykanie zdaią się czuć iednomyślnie krzywdę wyrządoną narodowi, iednak znaleźli się u nich niektórzy, co w publicznych pismach odwodząc ziomków od przedsięwzięcia woyny, przeszkadzaią Prezydentowi Jefferson zgromadzać milicye, i czynić inne wyprawy obronne, Anglików pod niebiosa wynoszą, związki nasze za naykorzystnieysze ukazuią dla RPtey, i niezliczone iey klęski przepowiadaią, ieżeli prędka ugoda nie nastąpi.

Dotąd mieszkał w Londynie poseł Duński, lecz niedawno rozkaz odebrawszy od rządu swoiego wyiechał do oyczyzny. W portach Angielskich liczą iuż 440 okrętów kupieckich, któreśmy na Duńczykach zdobyli; żaden ieszcze skonfiskowany nie iest, Admiralicya ludzi utrzymuie kosztem skarbowym. Z rzeki Plata przybyła niedawno fregata, na którey znayduie się 4 milliony piastrów. Christophe panuiący w S. Domingo przysłał do nas Agenta Peltier, któremu za pensyą 100 t. funtów kawy naznaczył, handel Angielski z tą wyspą coraz bardziey kwitnie. Rząd ratuiąc upadaiących kupców, którzy dziś nie maią sposobu zbycia towarów i utrzymania fabrykantów, pożyczył im 4 mill FS.

CONSTANTINOPOL d. 10 października. Dziś Porta wesołą wiadomość odbiera, że Angielskie woyska d. 16 września Alexandryą i cały Egipt opuściły; uczynił to nieprzyiaciel ze względu na blizką ugodę z nami czyliteż na niepodobieństwo utrzymania się w kraiu, któż zgadnie? To pewna że Admirał Collingwood zamykać przestał ciaśninę Dardanelską, i oddalił się do Malty. Sułtan Mustafa zasługuie coraz bardziey na szacunek u poddanych i postronnych; wiadomo że rozkazał Solimanowi Adze zaciągnąć i sposobem Europeyskim ćwiczyć 10 t. żołnierza; słychać iż wkrótce ten wyrok rozciągnie do wszystkich woysk Ottomańskich, ażeby zachowuiąc ubior narodowy, żołd równy odbieraiąc, lepsze odebrawszy ćwiczenie sposobiły się do bronienia kraiu zarówno bez zawiści. Inną ieszcze nowość wprowadził Monarcha; poprzednicy iego radzili się Dywanu, ten roztrząsał interessa nayważnieysze, i o losie państwa stanowił. Mustafa rozkazuie, ażeby urzędnicy tu zasiadaiący tylko byli wykonywaczami woli iego naywyższey, pełniąc przysłane zalecenia wiernie, ochoczo, i prędko, bez zastanowienia się, sprzeczki, i rozbioru. Wyznać trzeba, iż straszliwe ukaranie Jańczarów silne wrażenie na umysłach sprawiło, tém bardziey im mniey spodziewano się widzieć w nowym Sułtanie Pana, któryby miał chęć stałą i nieodmienną rządzenia przez siebie samego. Podczas ostatniey rewolucyi pospólstwo ślepe między innemi zniszczyło drukarnię od sniezakiego tam do Constantinopola wprowadzoną, daiąc przyczynę, że ta odieła sposob do życia wielu osobom, które zatrudniały się iedynie przepisywaniem Alkoranu, i innych ksiąg Turkom potrzebnieyszych; dozorcy oney przypadkiem zachowani w życiu maią nadzieię, że ta drukarnia rozkazem Mustafy 4 będzie przywrócona. Ten Monarcha zdaie się zapominać, iż wielu iego poprzedników śmiercią lub utratą korony przypłaciło chęć oświecenia Turków w przesądzie upartych.

KIEL d. 12 listopada. Angielska flotta powracaiąc do oyczyzny nie iest szczęśliwa; niektóre okręta zatonęły; ten los potkał Neptuna od 84 armat, Marsa od 74 Duńskie, i 6 innych których nazwiska niewiadome. Smutny lecz razem wspaniały widok mieli obywatele Zelandyi, poglądaiąc na powiewaiące razem 300 i więcey żaglów, które gdy Helsingoer i Cronenburg miiały, każdy statek ognia dawał zamki one witaiąc, lecz im nie oddano pozdrowienia. 6 t. maytków z Anglii przysłano na zabranie Duńskiey flotty. Gambier zostawił 20 zbroynych statków, z któremi Admirał Essington krążyć będzie około Zelandyi, dopóki będzie podobno. Wielbiemy waleczność Kapitanów Jessen i Snedorf, którzy 2 okręta liniowe w Christiansand zachowali. G. Ewald stanoł w Coppenhadze; tey kommendantem naywyższym zostaie Peymann, który wraz po oddaleniu się Anglików ogłosił, że rozkaz Królewski względem zabierania własności nieprzyiacielskiey, chociaż przez kapitulacyą zawieszony, trwa w mocy swoiey; lecz poźno, Anglicy wszystko uprowadzili.

Z legionu Hannowerskiego wielu żołnierzy zbiegło; żadnego rząd Duński nie przyioł do służby, każdego do własney oyczyzny odsyła. Za G Ewald wkroczyło do Zelandyi 6 t. zbroynego ludu, to iest 3 półki lekkiey piechoty, 1 cięzkiey, 1 dragonii, i dywizya kanonierów; wodz wspomniany ma główną kwaterę w Roskild. Następca tronu wkrótce iest spodziewany; wyznaczył doświadczeńszych GG. którzy kommenderować maią w Norwegii, Holsztynie, Jutlandyi, etc. między niemi są X. Duński Krystyan, X. Hesse Cassel; dotąd niepewna, czyli zawarte iest albo nie z Francyą przymierze obronne i zaczepne; to nie wątpliwa, że Marszałek Bernadotte ieszcze granicy Duńskiey nie przeszedł.

Król Szwedzki zwiedza teraz nadbrzeża Scanii, które kazał przyzwoicie opatrzyć do obrony; słychać iż iest nieukontentowany z dworu Londyńskiego, co uczyni w okolicznościach dzisieyszych niewiadomo; trudno wierzyć, żeby flottę swoią miał wydawać Anglikom, i z drugiey strony żeby W. Brytańnia żądane posiłki onemu dawała w 10 lub 20 t. żołnierza, chociaż Officyerowie Angielscy to rozgłosili wyieżdżaiąc z Coppenhagi, a mianowicie, że cała artyllerya ciężka i polowa Lorda Catchart przewiezioną być miała do Szwecyi, i w twierdzach tego Królestwa na zimę zostać.